

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 25 februarie – 3 martie 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

LITURGHIA ÎNAINTE SFÎNŢITELOR

MIERCURI, 28 FEBRUARIE, 2018, ORA 12,00

CALEA CRUCII

Sâmbătă, 3 martie 2018, ora 17,00

POMENIREA TUTUROR MORTÎLOR

Sâmbătă, 3 martie 2018, ora 18,00

DESPRE POST

Una din ispitele frecvente ale timpurilor noastre este construirea exclusivă a imaginii personale, ceea ce pe creştin îl determină să-şi trăiască viaţa doar în afara fiinţei sale, uitând de esenţa sa, sufletul. Vă invit dragii mei ca în acest post să trăiţi cât mai mult în inima, în sufletul vostru!

Vă propun să fim realişti şi să ne întrebăm: "din toate numele, feţele, ştirile care umplu ziarele şi televiziunile de astăzi, din noi toţi, ce va rămâne peste câţiva ani sau peste decenii? Nimic. Să ne gândim la ce rămâne din miturile de acum 40 de ani şi ce va rămâne din miturile şi celebrităţile de astăzi". Dar astăzi există un domeniu nou în care este deosebit de necesar a nu se conforma lumii acesteia: imaginile. Cei din antichitate aveau o vorbă: "a ţine post de la lume". Astăzi, vorba ar trebui înţeleasă în sensul de a posti de la imaginile lumii. În trecut, postul de la hrană şi băutură era considerat cel mai eficace şi necesar. Nu mai este aşa. Astăzi se ţine post din atâtea alte motive, mai ales pentru a-şi păstra linia. Niciun aliment, spune Scriptura, nu este necurat, în timp ce imaginile pot fi necurate. Acestea au devenit unul din mijloacele preferate prin care lumea vesteşte astăzi anti-evanghelia sa. (...) Aşadar, la lista lucrurilor ce trebuie folosite cu sobrietate – cuvinte, alimente, băutură şi somn – ar trebui să adăugăm imaginile.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naştere: **Badea Silvia, Pogăceanu Anda Paula, Iova Sorin** în numele comunităţii Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire şi bucurii. Preoţii parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

CERURI DESCHISE

De multe ori, fie când trebuie să vorbim cuiva despre Isus, fie când reflectăm la propria credință și viață spirituală, ne putem găsi în situația delicată de a nu ști în mod concret ce să spunem. Suntem credincioși, mergem la Biserică, dar dacă ar fi să răspundem unui interlocutor imaginar “de ce?” foarte probabil am fi într-o încurcătură. Sfântul Pavel invită primii creștini să facă un astfel de exercițiu, pentru a putea da propria mărturie celor intrigați sau doar interesați de credința lor. Perioada Postului Mare este una propice în acest sens: practica postului, ritmul duminicilor și textele rugăciunilor specifice acestei perioade sunt tot atâtea ocazii menite să stimuleze reflexia noastră.

În sensul celor spuse mai sus Evanghelia de astăzi ne vine în ajutor, fiindcă ne arată felul în care primii ucenici își vorbesc unii altora despre Isus. Regăsim astfel cel mai important mod de a vesti lumina credinței. Și nu vorbim aici de complexe discursuri filozofice sau teologice, ci de ceea ce stă la baza lor: întâlnirea directă, personală cu Mântuitorul. Andrei și Filip au dificila misiune de a vorbi în mod adecvat despre tezaurul pe care l-au întâlnit și de aceea recurg la argumentul suprem: vino și vezi! Putem face cursuri de teologie, putem asculta conferințe și predici înălțătoare, putem merge în pelerinaj la cele mai sfinte locuri din lume: până când nu ne hotărâm să ne punem în genunchi în fața lui Isus, până când nu începem să vorbim cu El în rugăciune, nu vom găsi adevăratele răspunsuri. Părinții deșertului erau binecunoscuți pentru zgârcenia în a spune cuvinte multe și invitația în schimb de a trăi, de a experimenta pe propria piele viața spirituală. Evagrie Ponticul spune: “este teolog cel ce se roagă bine”. Putem de aceea să fim ignoranți în multe domenii, putem fi chiar analfabeți, însă atunci când suntem în genunchi în Biserică, atunci când de pe buzele noastre se desprinde un Tatăl nostru sau o Născătoare de Dumnezeu, intrăm în tainele Cerului și suntem cu adevărat teologi.

Duminica de astăzi, prima din Post, numită și a Dreptei sau Adevăratei Credințe, ne invită să redescoperim credința noastră indicându-ne astfel primul pas al convertirii. Cuvintele adresate în Apocalipsa Îngerului Bisericii din Efes sunt și pentru noi: “Acestea zice Cel ce ține cele șapte stele în dreapta Sa, Cel care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur: știu faptele tale și osteneala ta și răbdarea ta și cum că nu poți suferi pe cei răi și ai cercat pe cei ce se zic pe sine apostoli și nu sunt și i-ai aflat mincinoși; și stăruiești în răbdare și ai suferit pentru numele Meu și nu ai obosit. Dar am împotriva ta faptul că ai părăsit dragostea ta cea dintâi. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăiește și fă faptele de mai înainte”

Să ne reîntoarcem și noi la momentul inițial al întâlnirii cu Isus, să mulțumim și să ne rugăm pentru cei care l-au adus în viața noastră, să ștergem de praf locurile uitate din sufletul nostru și mai ales să regăsim intimitatea noastră cu Isus. În adâncul sufletului nostru, acolo unde El ne aștepta întotdeauna, acolo Cerurile vor fi tot timpul deschise pentru noi.

PS Claudiu - Episcopul Curiei